



Csillagvadász Rózsakerten

Majzik Lionel asztrofotós öt éve készít felvételeket égi objektumokról és jelenségekről

Nemrégiben Földünk a Nap és a Jupiter közé került, ahogy az tizenhárom havonta elő szokott fordulni, azonban közel hatvan éve nem látszott ilyen nagyok és fényesnek a Jupiter, mint szeptember 26-án éjjel. Ennek apropóján kerestük fel Majzik Lionel asztrofotóst, aki öt éve készít felvételeket égi objektumokról, üstökösökről és egyéb különleges jelenségről, hogy azok is láthatóak az univerzum csodáit, akik nem kémlelik folyton az égboltot távcsővel.

A Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola és Gimnázium pedagógusa a beszélgetésünk kezdetén elmondta, hogy a Jupitert ő is többször lefényképezte már, de a felszerelése nem kifejezetten a bolygók

fényképezésére alkalmas, hanem a mélyég-objektumok és az üstökösök megörökítésére.

– A csillagködökről, csillagközi por és gázfelhőkről, például az Androméda ködről készít felvételeket. Ahhoz, hogy előállítsam a színes-szagos felvételeket, sok-sok órát kell fotózni, de nem egyhuzamban, mert az égbolt változásai, egy felhő, átmenő műhold vagy repülőgép tönkreteheti a felvételt. Emiatt egy éjszaka akár ötven ötperces expozíciót is készítek, majd azokat egy speciális csillagászati szoftver segítségével átlagolom, így a nem kívánt részletek eltűnnek a képről, miközben a hasznos jelet felerősítem – mesélt a fényképezés munkafolyamatáról Majzik Lionel, akinek jelenleg

két asztrofotója látható Londonban, a greenwichi Nemzeti Tengerészeti Múzeumban. A Nemzet Fiatal Tehetségeiért ösztöndíjas fotós hozzátette, hogy novemberben a Magyar Asztrofotósok Egyesülete által szervezett Csillagképek című kiállításon két másik alkotását is láthatjuk majd.

– A „Kozmikus rózsá” címet viselő képeken egy nagyon-nagyon messzi csillagközi felhő előtt, pont a közepén halad el egy a naprendszerünkön található üstökös. Ez a fotóm a III. helyezést érte el a Greenwichi Királyi Obszervatórium által meghirdetett világversenyen, ahol 67 országból 3 ezer fotó érkezett. A másik felvételem különlegessége, hogy egy namíbiai robottávcsövet használtam a kép elkészítéséhez, amely a tavalyi év csillagászati meglepetését, a lélegzetelállító csóvával rendelkező C/2021 A1 (Leonard)-üstökösöt ábrázolja – mutatta be a Magyar Természettudományi Múzeumban novembertől megtekinthető képeit az asztrofotós, aki felvételeivel az Astro 2021 amerikai versenyen I. és III., az AstroCamera 2022 lengyel szervezésű, szintén nemzetközi versenyen III. helyet szerzett.

TAMÁS ANGÉLA

Követtük a hegedűt, nem bántuk meg!

A FollowTheViolin nagyszerű koncertet adott

A FollowTheViolin & FMaN nevű kéttagú formáció tagjai adnak a márkaépítésre, a duó neve maga a brand. Olyannyira, hogy a két fiatalember megkért, ne is írjam le a nevüket – mármint a polgári nevüket –, mert ők így alkotnak egy entitást, FollowTheViolin & FMaN márkanév alatt.

Egy hegedű – elektromos hegedű – és egy meghatározhatatlan hangszeren, leginkább a száján játszó fiatalember. Ez lenne a FollowTheViolin & FmaN. Így, első ránézésre kissé bizarr, de miután jó egy órán át hallgattuk a duót a Borudvarban, felelősségünk tudatában állíthatjuk, hogy nagyon jó a banda! De ami az én véleményemnél sokkal fontosabb: a publikum is így gondolta.

Hová lehet kategorizálni a zenéjüket? Egy kicsit hip-hop, egy kicsit rap, egy kicsit jazz... Volt itt Stayin' alive, lambada, Hull a szilva a fáról, tehát még magyar népdal is.

Csak egy kicsit másképp. Az embernek az volt az érzése, hogy paródiába hajlik itt-ott az előadás.

– Leginkább improvizatív duó vagyunk, összeszinkronizálva ezzel a loop stationnal – magyarázta a duó FmaN nevű tagja, akinek persze tudom a polgári nevét, de megjegyeztem, hogy nem

írom le. – A loop angolul hurkot jelent, és ez a szerkezet újra meg újra ismétli a motívumot. Az a koncepció, hogy mindig azt játsszuk, amit érzünk, amire egymást inspiráljuk. És attól tűnhet ennyire parodisztikusnak, hogy azt játsszuk, amit látunk vagy hallunk a közönségtől. Alapvetően mindig megvan ez a könnyed érzés, ha van mozgásterünk, és a közönség partner, akkor tudjuk, merre kell menni. Ez egy finom játék köztünk és a közönségünk között.

A két fiatalember már régóta együtt dolgozik, de közben be-beszálltak más zenekarokba is. De az utóbbi években már főleg együtt szerepelnek, és építik a márkájukat.

– A mi duónk körülbelül négy éve működik így együtt – folytatta FmaN. – Amikor elkezdődött a pandémia, és mindenki bepánikolt a szakmában, mi akkor döntöttük el és örültünk neki, hogy végre tudunk dolgozni! És elkészítettünk egy YouTube-lemezt, de úgy, hogy nem is találkoztunk, hiszen nem is volt szabad, és Face Time-on elkészítettünk egy egész lemezt. Csináltunk az albumunknak egy külön YouTube-csatornát, és jó sokan le is töltötték. Aki látta és hallotta a produkciójukat a Borudvarban, az ezen egy cseppet sem csodálkozik.

CH. GÁLL ANDRÁS



Merengés és poézis a Borligetben

A Gabó Acoustique koncertje a Budafoki Pezsgő Bornapokon

A Gabó Acoustique nem először lépett fel a Budafoki Pezsgő- és Borfesztiválon, és ahogy a közönség reakciójából lemértük, borítékolható, hogy nem utoljára. Az ingyencék és a könnyedebb melódiákat kedvelő hallgatók is megkapták a duótól azt, amiért leültek a Borligetben.

Már messziről megismerem Gabót, aki – neve ellenére – nem fiú, hanem lány, szőke és lendületes, mondhatnám Rejtővel, hogy szőke ciklon, pedig inkább poétikus és merengő az előadásmódja, semmint lehengerlő.

Nem először szerepel a Budafoki Pezsgő- és Borfesztiválon Jónás Gabriella és Horváth Albert, azaz Albi, a Gabó Acoustique duó másik fele 2019-ben már felléptek nálunk, és emlékszem is rájuk, hogyne emlékeznék, megérintett az a fajta acid jazz, amivel meglepték a budafoki publikumot.

Hogy mi az acid jazz? Amerikai gospelalapú zene, R&B beütéssel, itt-ott funk- és soulelemekkel.

– Ami legjobban megmaradt bennem a 2019-es fellépésünkből, az az, hogy rettenetesen meleg volt, nem úgy, mint most – húzza össze magán a kabátkáját, miközben beszélgetünk a Városháza mellett felállított színpadnál, a Borligetnél. – És nemcsak a hőmérsékletre értem, hanem a hangulatra is, mert remekül éreztük magunkat, és ahogy visszaemlékszem, a közönségünk is. Mi úgy vagyunk Albival, hogy megpróbáljuk átadni a hallgatóságnak azt a hangulatot, ami éppen bennünk van.



Ha már Albi: a duó billentyűse 2020-ban kiérdemelte az Év Fialat Jazz-zene-sze díjat, szóval nem akárcsak a hazai jazz-szcénában.

– 2014-ben alakult meg a Gabó Acoustique, akkor egy gitáros barátommal társultam, akit később a Junior Prima díjas billentyűs, Balogh Tamás váltott. Aztán amikor Tomi kiment külföldre, akkor lépett be Albi, és azóta együtt zenélünk – mondja a kazincbarcikai születésű énekesnő, akitől a vendéglátóság sem áll távol, hiszen a nyáron felléptek Albival a Balti-tengeren cirkáló üdülőhajón.

[Zárójeles megjegyzés: a történelem talán legvirtuózabb zongoraművésze, a Budafokhoz ezer szállal kö-

tődő Cifra György is vendéglátózt a negyvenes-ötvenes években...]

És lassan elkezdődik a koncert, felforrósodik a hangulat a hűvösök ősz eleji estében. Amikor Beyoncé- és Stevie Wonder-számok is felhangzanak, fel-felkapja a fejét a hallgatóság értőbb része. Gabóék úgy állították össze a koncert programját, hogy legyenek benne könnyedebb, fülbeaszó, adott esetben jól ismert számok, amelyek magukkal ragadják a publikumot.

No és persze az sem árt a hangulatnak, hogy szinte valamennyi néző-hallgató kezében ott a borospohár.

Végtére is egy pezsgő- és borfesztiválon vagyunk...

CH. GÁLL ANDRÁS

A sötét és a világos határán

Kalas Zsuzsa kiállítása a Klauzál Házban

Az átmenet a sötét és világos határán tünékeny érzet, amely állandó, halvány jelenlétével szinte észrevétlen, mégis markáns módon formálja mindennapjainkat, életünket – vallja Kalas Zsuzsa (képünkön), a Klauzál Házban augusztus 31-én nyílt kiállítás műveinek alkotója.

– Festőművészként dolgozom, témám és eszközőm a mindent átszövő szín, amelyben élünk, létezőnk, és amelynek sikeres megfogalmazásával közelebb kerülhetünk a valóság megértéséhez. Festményeim foltokból összetevődött történetek, amelyek egy koncepció mentén épülnek egységgé – fogalmazta meg ars poeticáját a művész, aki kiállításának a Szürkület címet adta.

– A színgazdag, rendkívül elmélyült, fényszínű látványegyüttes, mely ezeket a munkákat, különösen a nagyméretű képeket jellemzi, a legjobb magyar és európai festészeti hagyományokat idézi fel bennünk. Kalas Zsuzsa festményei a klasszikus módszer, aláfestés,

sok lazúrral felhordott festék segítségével érik el a mindig friss, a mély tónusok mögött is felbukkanó, színek erejét is megőrző, elementáris festői hatást. Festményein végigkövethető a festői folyamat, érzékelhető a réteges festés szépsége, a lazúrok egymásra hatása. Képei, a most bemutatott munkák, az utóbbi évek termései különös kísérletről szólnak, a naplemente utáni szürkületben megjelenő színek felsorakoztatása a vásznon – mondta megnyitóbeszédében Sinkó István, a Magyar Festők Társaságának elnöke, kiemelve a művész komoly színkísérletét, amely a szabad vásznon és a közel ötven, kisméretű darabból álló akvarellsorozatban is megjelenik.

A kiállítás megnyitóján Györffy Gergegy hegedűművész adott elő két Fritz Kreisler-szerzeményt.

Kalas Zsuzsa festményeit október 5-ig tekinthetik meg az érdeklődők a Vén Emil Galériában.

TAMÁS ANGÉLA

